

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/131/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010346
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6421010346.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Kvietka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2023, v trestnej veci obžalovaného ml. G. Q., stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/71/2021 zo dňa 06.09.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ml. G. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp.zn. 2T/71/2021 zo dňa 06.09.2022 boli obžalovaní ml. K. J. a ml. G. Q. uznaní vinnými, a to obžalovaní ml. K. J. a ml. G. Q. zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný ml. K. J. aj z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že

od presnejšie nezisteného dátumu, približne od septembra 2019 do dňa 17.10.2019 na rôznych miestach v meste I. nad O. ako napríklad pred I. školou na ul. P. č. X v I. nad O., na autobusových zastávkach v meste I. nad O. a ml. obvinený G. Q. aj formou elektronickej komunikácie nútili mal. V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom X. č. XXX, okres I. nad O., o ktorom vedeli, že je v tej dobe žiakom 8. ročníka I. školy na ul. P. č. X v I. nad O., aby im nosil cigarety, peniaze a alkohol s tým, že ak im ich nedonesie, slovné sa mu vyhrážali, že si ho odchyti, že dostane bitku, na ruky a nohy sa nepostaví, taktiež nemohol nastúpiť či vystúpiť z autobusu na inej zastávke ako mu prikázali a ak neurobil ako mu kázali, ale vystúpil na inej zastávke, aby sa im vyhol, tak sa mu opäť slovné ml. K. J. vyhrážal, že ho zbije, že ho budú zo zemi skladať, pričom mal. V.K. sa im snažil vyhýbať, vyhováral sa, že zabudol a žiadne cigarety, alkohol, či finančnú hotovosť im nedal, pričom dňa 17.10.2019 po skončení vyučovania v čase okolo 13:15 hod ho obidvaja čakali pred školou, keď vyšiel z jedálne a uvidel ich, chcel ujsť bočným východom, kde ml. obvinený K. J. ho dobehol pri ihrisku za jedálňou, pribehol k nim aj ml. obvinený G. Q., pričom všetci traja sa vrátili na trávnatú plochu pred I. školou na ul. P. č. X v I. nad O., kde sa okolo nich zhromaždila skupinka minimálne 4 žiakov I. školy ul. P. č. X v I. nad O., mal. V.K. začal plakať a hovoriť, že on tie cigarety prinesie, na čo ho ml. obvinený K. J. zhodil na zem, dlaňou ruky ho asi tak 3 krát udrel po hlave a päšťou ho udrel do rebier, pričom mu hovoril, že ak cigarety v piatok nedonesie, tak dostane takú bitku, že ho budú zo zemi iba zbierať, kde mal. V. K. bolo spôsobené povrchové poranenie vlasatej časti hlavy a pomliaždenie driekovej oblasti chrbtice a brucha s dobou liečenia 3-5 dní.

Za toto konanie ich okresný súd odsúdil, a to:

Obžalovaného ml. K. J. podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. v spojitosti s § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 49

ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 30 mesiacov.

Obžalovaného ml. G. Q. podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Obžalovaný ml. K. J. voči tomuto rozsudku odvolanie nepodal, nepodal ho za neho ani jeho obhajca a ani okresný prokurátor, a preto vo vzťahu k obžalovanému ml. K. J. uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť už aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný ml. K. J. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o tom, že je vinný.

Odvolanie proti tomuto rozsudku podal len obžalovaný ml. G. Q., aj to cestou svojho ustanoveného obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania cestou svojho obhajcu obžalovaný uviedol, že odvolanie podáva jednak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Napadnutý rozsudok považuje vo vzťahu k svojej osobe obžalovaný za nespravodlivý. On osobne sa poškodenému V. A. nikdy nevyhrážal, ani raz ho fyzicky nenapadol, nebol to on, kto ho nútil, aby vystupoval z autobusu na vopred určenej zastávke, a taktiež ho nenútil, aby niečo robil, nosil cigarety a podobne. V SMS správach, ktoré občas posielal poškodenému V. A., sa mu nevyhrážal, len ho upozorňoval na to, čo sa voči nemu chystá urobiť K. J.. Aj z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne podľa názoru obžalovaného a obhajcu vyplýva, že on sa poškodenému slovne nevyhrážal, ani raz ho fyzicky nenapadol. Jednotlivých protiprávných konaní, ktoré boli vedené proti poškodenému, sa zúčastňoval len pasívne tak, ako aj ďalší iní spolužiaci.

V tomto smere chce poukázať na to, že spoluobžalovaný K. J. urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, pričom aj poškodený V. A. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že ak vystúpi z autobusu na inej zastávke, ako mal, tak sa mu bitkou vyhrážal J..

Na hlavnom pojednávaní na otázku, či sa tomuto poškodenému vyhrážali obidvaja obžalovaní, odpovedal, že iba K.. Taktiež matka poškodeného vo svojej výpovedi uviedla, že jej syn mal už problémy aj pri prestupe zo I. školy v O. I..

Pokiaľ sa týka SMS správ, ktoré obžalovaný posielal poškodenému, tak aj matka poškodeného na hlavnom pojednávaní povedala, že sprostredkovane si spomína, že v SMS-kách sa mu vyhrážal len K.. Tým vlastne potvrdila to, čo hovorí aj sám obžalovaný. Aj svedok Z. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že na V. A. čakával pred školou K. J..

Podľa názoru obžalovaného, v priebehu prípravného konania a ani na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiadny objektívny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že sa on, teda obžalovaný ml. G. Q. dopustil protiprávneho konania takej intenzity, aby to bolo možné kvalifikovať ako zločin vydierania.

Vzhľadom na nízku mieru jeho účasti na protiprávnom konaní voči poškodenému, spočívajúcom len v tom, že sa poškodenému nevyhrážal, do ničoho ho nenútil a ani raz fyzicky V. A. nenapadol, považuje kvalifikáciu svojho konania za neprimerane prísnu.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto navrhol cestou svojho obhajcu, aby krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku tento zrušil a rozhodujúc sám, aby jeho konanie prekvalifikoval ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a postúpil jeho vec H. radu, odbor všeobecnej vnútornej správy v I. and O., na prejednanie ako priestupok.

Okresný prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

V dôsledku podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde prejednal odvolanie obžalovaného ml. G. Q.. Na toto verejné zasadnutie sa riadne a včas dostavil jednak obžalovaný ml. G. Q., taktiež jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor.

V konečnom návrhu potom obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania, obžalovaný mal v čase skutku len 16 rokov, pričom zo správy v konaní vyplýva, že on sa nezúčastňoval aktívne žiadneho protiprávneho konania voči obžalovanému, preto je právna kvalifikácia jeho konania neprímerane prísna a navrhol tak, ako to navrhol aj v odvolaní, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a konanie obžalovaného bolo prekvalifikované ako priestupok a v tomto smere preto aj navrhuje vec zrušiť a postúpiť na prejednanie príslušnému okresnému úradu ako priestupok.

Krajský prokurátor naopak uviedol, že on považuje napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Samotný obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že on súhlasí s tým, čo všetko vo veci vypovedal jeho obhajca, aj súhlasí s takým návrhom, aký obhajca urobil.

Na verejné zasadnutie sa nedostavila ani matka mladistvého obžalovaného a ani sociálny kurátor z Y. práce, sociálnych vecí a rodiny I. nad O., ktorý sa však písomne ospravedlnil.

Krajský súd potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, voči ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného ml. G. Q. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa v priebehu hlavných pojednávaní vykonal na týchto pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby tomuto súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd musí taktiež konštatovať, že v odôvodnení napadnutého rozsudku Okresný súd Žiar nad Hronom úplne v zmysle ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, teda najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali, najmä z tohto rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, že on sa voči poškodenému nedopustil takého protiprávneho konania ako mu kládla za vinu obžaloba.

Aj Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný ml. G. Q. sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba.

Krajský súd musí konštatovať, že správne potom postupoval okresný súd, keď za takto uznanej viny obžalovanému, uložil trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý mu podmienčne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov, pričom takýto trest je úplne zodpovedajúci miere a zavineniu obžalovaného na spáchaní trestnej činnosti.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa dostatočne podrobne a presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti, a preto si závery a úvahy súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd musí konštatovať, že obrana obžalovaného, ktorú uviedol v odvolaní obhajca obžalovaného, bola zrejmá už prvostupňovému súdu, keďže obhajoba argumenty o tom, že sa obžalovaný nedopustil v takom rozsahu trestnej činnosti ako to uvádzala obžaloba, bola známa a obhajca túto argumentáciu v priebehu celého prípravného konania ako aj hlavného pojednávania používal, a preto krajský súd sa bližšie k argumentácii obhajoby uvedenej v odvolaní, nebude vyjadrovať, keďže si v celom rozsahu osvojil prvostupňové rozhodnutie a táto skutočnosť vyplýva aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, resp. viacerých rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva, keď v princípe

sa odvolací súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, ak toto rozhodnutie potvrdzuje.

V krátkosti len k argumentácii obhajoby o tom, že obžalovaný sa žiadnej trestnej činnosti neodpustil, musí krajský súd konštatovať, že táto nie je pravdivá a ani nezodpovedá vykonaným dôkazom, je nepochybné, že vždy to bol obžalovaný ml. G. Q., ktorý bol prítomný pri spoluobžalovanom, teraz už odsúdenom, K. J., aj keď nerobil nič, vždy stál pri tomto spoluobžalovanom a fakticky navodzoval dojem, že pokiaľ by jeden obžalovaný nezakročil, tak by tak mohol urobiť aj druhý, sám priznal, že preposielal SMS správy poškodenému, z čoho vyplývalo, že sa s týmito správami fakticky stotožňoval a utvrdzoval poškodeného v tom, že mu môže jeho spolupáchateľ ublížiť a aj keď teda miera zavinenia obžalovaného nebola taká, ako spoluobžalovaného K. J., fakticky svojím konaním nezabránil žiadnemu protiprávnemu konaniu spolupáchateľa a vytváral dojem, že pokiaľ nebude poškodený poslúchať jedného z nich dvoch, tak môže voči nemu fakticky vystúpiť aj druhý. Tým došlo k tomu, že poškodený nadobudol dojem, že obidvaja obžalovaní mu chcú ublížiť a minimálne hrozbou násilia sa u neho domáhajú plnenia pokynov, ktoré mu dával K. J..

Za takýchto okolností potom krajský súd sa nemohol stotožniť s dôvodmi odvolania obhajoby tak, ako sú uvedené v odvolaní obžalovaného, ale musel konštatovať, že trestná činnosť obžalovaného je tak, ako to uviedol prvostupňový súd, jednoznačne preukázaná a za týchto okolností potom postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné odvolanie obžalovaného ml. G. Q. zamietol.

Toto svoje rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.